

Sentencja

Artykuły 3 i 14 dyrektywy 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu lub wykładni tego uregulowania, która nie pozwala sądowi rozpoznającemu sprawę w postępowaniu objętym zakresem tej dyrektywy, na należyte uwzględnienie, w każdym przedstawionym mu przypadku, szczególnych jego cech, w celu dokonania oceny, czy koszty sądowe poniesione przez stronę wygrywającą są rozsądne i proporcjonalne.

(¹) Dz.U. C 28 z 25.01.2021.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 28 kwietnia 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Saarbrücken – Niemcy) – Koch Media GmbH/FU

(Sprawa C-559/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Prawa własności intelektualnej – Dyrektywa 2004/48/WE – Artykuł 14 – Pojęcia „kosztów sądowych” i „innych wydatków” – Wezwanie do zaniechania naruszeń w celu zapewnienia egzekwowania prawa własności intelektualnej na drodze pozasądowej – Koszty adwokackie – Kwalifikacja – Uregulowanie krajowe ograniczające pod pewnymi warunkami kwotę tych podlegających zwrotowi kosztów]

(2022/C 237/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Saarbrücken

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Koch Media GmbH

Strona pozwana: FU

Sentencja

- 1) Artykuł 14 dyrektywy 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej, należy interpretować w ten sposób, że koszty poniesione przez właściciela praw własności intelektualnej z tytułu jego zastępstwa prawnego w celu egzekwowania tych praw na drodze pozasądowej, takie jak koszty związane z wezwaniem do zaniechania naruszeń, wchodzą w zakres pojęcia „innych wydatków” w rozumieniu tego przepisu.
- 2) Artykuł 14 dyrektywy 2004/48 należy interpretować w ten sposób, iż nie stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które przewiduje, że w sytuacji gdy naruszenie prawa własności intelektualnej zostało popełnione przez osobę fizyczną poza zakresem jej działalności gospodarczej czy zawodowej, zwrot „innych wydatków”, o których mowa w tym przepisie, o który właściciel tego prawa może się ubiegać, oblicza się w sposób ryczałtowy, w oparciu o wartość przedmiotu sporu, ograniczoną przez to uregulowanie, chyba że sąd krajowy uzna, że mając na uwadze szczególne cechy zawisłej przed nim sprawy, zastosowanie takiego ograniczenia nie jest słuszne.

(¹) Dz.U. C 35 z 1.2.2021.